

Atbildētājas: Wind Tre SpA, agrāk Wind Telecomunicazioni SpA (C-54/17), Vodafone Italia SpA, agrāk Vodafone Omnitel NV (C-55/17)

piedaloties: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni (C-54/17), Altroconsumo, Vito Rizzo (C-54/17), Telecom Italia SpA

Rezolutīvā daļa

- 1) Jēdziens “nepasūtītu preču pārdošana” Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (“Negodīgas komercprakses direktīva”), I pielikuma 29. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka, neskarot pārbaudes, kas jāveic iesniedzējtiesai, tas attiecas uz tādu rīcību kā šajā lietā aplūkotā, kas izpaužas tādējādi, ka telekomunikāciju operators tirgoja SIM kartes (Subscriber Identity Module, abonenta identifikācijas modulis), kurās bija priekšiestatīti un iepriekš aktivizēti tādi noteikti pakalpojumi kā interneta pārlūkošana un automātiskais atbildētājs, iepriekš un pienācīgi neinformējot patērētāju nedz par šādu priekšiestatīšanu un iepriekšēju aktivizēšanu, nedz arī par šo pakalpojumu izmaksām.
- 2) Direktīvas 2005/29 3. panta 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru tāda rīcība, kas uzskatāma par nepasūtītu preču pārdošanu Direktīvas 2005/29 I pielikuma 29. punkta izpratnē, kā pamatlietā ir jānovērtē, ņemot vērā šīs direktīvas tiesību normas, no kā izriet, ka saskaņā ar šo tiesisko regulējumu valsts pārvaldes iestāde Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/140/EK (2009. gada 25. novembris), izpratnē nav kompetenta uzlikt sodu par šādu rīcību.

(¹) OV C 239, 24.7.2017.

Tiesas (virspalāta) 2018. gada 11. septembra spriedums (*Bundesarbeitsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – IR/JQ

(Lieta C-68/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Direktīva 2000/78/EK – Vienlīdzīga attieksme – Baznīcu un citu organizāciju, kuru ētoss ir balstīts uz reliģiju vai pārliecību, profesionālā darbība – Profesionālās prasības – Godprātīga un lojāla izturēšanās pret baznīcas vai organizācijas ētosu – Jēdziens – Atšķirīga attieksme reliģijas vai pārliecības dēļ – Vadošā amatā strādājoša katolīcīga darba ņēmēja atļaušana no darba tā iemesla dēļ, ka pēc šķiršanās viņš ir noslēdzis civiltiesisku laulību)

(2018/C 408/14)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: IR

Atbildētājs: JQ

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 4. panta 2. punkta otrā daļa ir jāinterpretē:
- pirmkārt, tādējādi, ka baznīca vai kāda cita organizācija, kuras ētoss balstās uz reliģiju vai pārliecību un kuras pārvaldībā ir slimnīca, kas ir dibināta privāttiesiskas kapitālsabiedrības formā, nedrīkst nolemt noteikt saviem vadošos amatos strādājošajiem darbiniekiem atšķirīgas prasības par godprātīgu un lojālu izturēšanos pret šo ētosu atkarībā no šo darbinieku piederības kādai konkrētai konfesijai vai nepiederības nevienai konfesijai, ja šo lēmumu nav iespējams vajadzības gadījumā efektīvi pārbaudīt tiesā, lai pārliecinātos, ka ir izpildīti minētās direktīvas 4. panta 2. punktā noteiktie kritēriji, un
 - otrkārt, tādējādi, ka atšķirīga attieksme – prasības godprātīgi un lojāli izturēties pret minēto ētosu ziņā – pret vadošos amatos strādājošajiem darbiniekiem atkarībā no viņu piederības kādai konkrētai konfesijai vai nepiederības nevienai konfesijai ir atbilstīga minētajai direktīvai tikai tad, ja, ņemot vērā attiecīgās profesionālās darbības raksturu vai veikšanas kontekstu, reliģija vai pārliecība ir tāda prasība attiecībā uz profesiju, kas ir patiesa, likumīga un attaisnota, ņemot vērā attiecīgās baznīcas vai organizācijas ētosu, un atbilstoša samērīguma principam; to pārbaudīt ir valsts tiesas ziņā.
- 2) Strīdu starp divām privātpersonām izskatīšanai valsts tiesai – gadījumā, ja piemērojamās valsts tiesības tai nav iespējams interpretēt Direktīvas 2000/78 4. panta 2. punktam atbilstīgi, – ir pienākums savas kompetences ietvaros nodrošināt juridisko aizsardzību, kas personām izriet no tādiem Savienības tiesību vispārējiem principiem kā tagad Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pantā nostiprinātais princips par nediskrimināciju reliģijas vai uzskatu dēļ, un garantēt no tiem izrietošo tiesību pilnīgu iedarbību, vajadzības gadījumā atstājot bez piemērošanas jebkuru tiem pretrunā esošu valsts tiesību normu.

(¹) OV C 144, 8.5.2017.

Tiesas (septītā palāta) 2018. gada 12. septembra spriedums (Curtea de Apel București (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, iepriekš – Gamesa Wind România SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Lieta C-69/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu – Iegādes, ko veicis nodokļa maksātājs, kuru nodokļu administrācija ir atzinusi par “neaktīvu” – Tiesību uz atskaitīšanu atteikums – Samērīguma un PVN neitralitātes principi)

(2018/C 408/15)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel București

Pamatlietas puses

Prasītāja: Siemens Gamesa Renewable Energy România SRL, iepriekš – Gamesa Wind România SRL

Atbildētājas: Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili